

एतेषां सवर्णाः । साहस्यसा पितृष्यसा ज्येष्ठा स्वसा च । श्वशुर-
पितृष्यमातृलत्विजां कनीयसां प्रत्युद्यानमेवाभिवादनम् ।
हीनवर्णानां गुरुपत्नीनां दूरादभिवादनं न पादोपसंस्पर्-
शनम् । गुरुपत्नीनां गालोत्सादनाञ्जनकेशसंयमनपाद-
प्रक्षालनं न कुर्यात् । विष्णुः । “पादोपसंस्पर्शं गुरुसमवायेऽ-
न्वहम् । अभिगम्य तु विप्रोऽप्यमातापितृतद्बन्धूनां पूर्वजानां
विद्यागुरुणां तत्तद्गुरुणाञ्च सन्निपाते परस्व । नाम प्रोच्या-
हमयस्मिन्निवादेऽक्षसमवाये स्त्रीपुंयोगेऽभिवादतोऽनिय-
ममेके न विप्रोऽप्यस्त्रोणामसाहपितृष्यभार्याभिगमनीनां,
नोपसंस्पर्शं भ्रातृभार्याणां श्वशुराञ्च । ऋत्विक्श्वशुर-
पितृष्यमातृलानान्तु यशस्यसां प्रत्युद्यानमनभिवाद्यास्तथान्यः
पूर्वः । पौरोऽशीतिकावरः शूद्रोऽप्यपत्यसमेनावरोऽभ्यार्यः
शूद्रेण नाम चास्य वर्जयेद्वाञ्छाजपः । प्रेष्योभोभवर्द्धिति
वयस्यः समानेऽहनि जातोदशवर्षद्वयः पौरः पञ्चभिः
कलाभरः श्रोत्रियश्चारणस्त्रिभिः राजन्योवैश्यः कर्मविद्या-
हीनोदीक्षितस्य प्राक्क्रयात् । वित्तबन्धूकर्मजातिविद्याव-
यांसि सान्धानि परवस्त्रोयांसि श्रुतन्तु सर्वेऽयोगरीयस्तन्मूल-
त्वाङ्गमेव श्रुतेः” गौत० । अनभिवाद्याश्च “समिद्धार्युदकुम्भ-
पुष्पाक्षहस्तोनाभिवादयेद्यज्ञायेवंयुक्तमिति” बौधायनः ।
“जपयज्ञजलस्यञ्च समित्पुष्पकृशानबान् दन्तकाञ्च भक्ष्यञ्च
वहन्तं नाभिवादयेदिति” लघुहारीतः । अन्यत्रापि ।
“समित्पुष्पकृशान्यम्बु-वृद्धन्नाक्षतपाणिनः । जपं होमञ्च
कुर्वाणोनाभिवादो द्विजो भवेदिति” च ।

अभिवाद्य त्रि० अभिवादयितुमर्हः यत् । १ अभिवादनार्हे
अभिवाद्याश्चाभिवादनशब्दे उक्ताः । “गुरुपत्नी तु युवतिर्ना-
भिवादयेह पादयोः” मनुः । त्वय् । २ अभिप्रणम्येत्यर्थे अव्य० ।

अभिवात्य त्रि० अभि+वन-संभक्तौ कर्म्मणि ण्यत् । संभ-
जनीये । “अभिगम्यत्सायाः प्रजुहुयात्” श्रुतिः ।

अभिवासस् अव्य० वासस उपरि अव्ययी० । परिहित-
वस्त्रस्योपरभागे स वा अभिवासः संनहति” शत० ब्रा० ।
“परिहितस्य वस्त्रस्य उपरि” भा० ।

अभिवाह्य अभि+वाह-ण्यत् । १ अभितो वहनीये । भावे
ण्यत् । २ वहने न० “हव्यकव्याभिवाह्याय सर्वस्यास्य च
गुप्तये” इति मनुः ।

अभिविधि पु० अभितो विधिव्याप्तिः । १ व्याप्नौ, मर्यादायां
हि अत्रविभूतं विहाय तत्तत्कार्यान्वयः अभिविधौ तु अत्रवि-
भूतते कार्यान्वय इति तस्य व्यापकता अतएवोक्तम् “मर्या-
दानि विधिष्वेहे कार्यान्वितत्वादभिविधेर्येषामित्यभि युक्तैः ।

“आङ् मर्यादाभिविध्योः” पा० । “अभिविधौ भाव
इत्युक्त्वा” पा० “मर्यादायामभिविधौ क्रियायोगेष्वर्थयोः । य
आकारः स ङित् प्रोक्त” सु० बो० ।

अभिविमान पु० परमात्मनि, “यस्त्वेनं प्रादेशमात्ममभिविमानं
वैश्वानररुपास्ते” इति आ० उ० । एतस्य निरुक्तिः आ०
भाष्ये दर्शिता । प्रत्यगात्मतया सर्वैः प्राणिभिरभिविमीयत
इति अभिविमानः । अभिगतो वाऽयं प्रत्यगात्मत्वात्,
विमानश्च मानवियोगादित्यभिविमानः । अभिविमीते वा
सर्वं जगत्कारणत्वादित्यभिविमानः” इति ।

अभिवृत्ति स्त्री अभि+वृत्-क्तिन् । अभिगमने “सर्गस्य नो
तस्याभिवृत्त्यै” ता० ब्रा० “अभिवृत्त्यै अभिगमनाय” भा०
अभिव्यक्ति त्रि० अभि+वि+अनुज-कर्म्मणि क्त । १ अभिव्यक्तियुक्ते
२ सांख्यादिम-सिद्धाविर्भावयुक्ते “तत्र दैवमभिव्यक्तः पौरुषम्
पौर्ण्यदेहिकम् पु० अभिव्यक्तमायिभूतं फलदानोन्मुखम्” रघु०

अभिव्यक्ति स्त्री अभि+वि-अनुज-क्तिन् । १ प्रकाशे सूक्ष्म-
रूपेण स्थितस्य (“कारणात्मना स्थितस्य”) कारणस्य २ कार्य-
रूपेणाविर्भावे । साध्यपातङ्गलादिमते हि उत्पत्तेः
प्राक् कार्यं सत् कारणावगापारेण वृज्यते यथोक्तम् ।
सांख्यसूत्रे । “त्रिविधविरोधापत्तेः” । “अथ सर्वं
कार्यं त्रिविधं सर्वथादिसिद्धमतोतमनागतं वर्त्तमानमिति ।
तत्र यदि कार्यं सदा सन्नेष्यते तदा त्रिविधत्वालुपपत्तिः ।
अतीतादिकाले घटाद्यभावेन घटादेरतीतादिधर्म्मकालानु-
पपत्तेः सदसतोः सम्बन्धानुपपत्तेः । किञ्च प्रतियोगित्वस्य
प्रतियोगिरूपत्वे तद्दोषतादवस्थानात् । अभावमात्रस्वरूपत्वे
घटाद्यभावो घटाद्यभावः स्यादभावत्वाविशेषात् । असाने-
ष्वपि स्वरूपतो विशेषाङ्गीकारे चाभावत्वस्य परिभाषा-
मात्रत्वप्रसङ्गात् । अथ प्रतियोग्येताभावविशेषक इति
चेन्न असतः प्रतियोगिनः प्रागभावादिषु विशेषकत्वा
सम्भवादिति । तस्माज्जिज्ञास्यैव कार्यस्यातीतानागतवर्त्त-
मानावस्याभेदा एव वक्तव्याः । घटोऽतीतो घटो वर्त्तमानो
घटो भविष्यदिति प्रत्ययानां तद्व्यरूपतौचित्यात् । न
त्येकस्य भावविषयत्वमन्ययोश्चाभावविषयत्वमिति । ते एता-
तीतानागतत्वे अवस्थे ध्वंसप्रागभावयप्रवृत्तारं जनयत-
स्तदतिरिक्ताभावद्वये प्रमाणाभावादिति यथस्तन्नाभावा-
न्योन्याभावाप्यधिकरणस्वरूपावेव । न चैवं प्रतियोगि-
सत्ताकालेऽप्यधिकरणस्वरूपानभावादित्यन्नाभावप्रत्ययप्रसङ्ग
इति वाच्यम् परैरपि प्रतियोगिमिति देशे तद्व्यन्नाभावा
ङ्गीकारात् । प्रतियोगिसम्बन्धस्यातीतानागावस्थयोरेव